

စေသင့်ကြပါသည်။ [အဋ္ဌကထာဝယ် လိင်္ဂနာသန ခဏ်း၌ “ဧဝံ သန္တေပိ။ပ။ ပုန ဒါတဗ္ဗာနိ”ဟု လာရာ၌ လည်း ဒါတဗ္ဗာနိအရ ဤပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၁၀-ပါး သီလချပေးသော အပေးကိုသာ ယူပါ။] ပါဏာတိ ပါတ-စသော သိက္ခာပုဒ်များကို လိင် ၁၀-ပါး မှတ်တမ်းကျမှ ပြပါမည်။

ဝိကာလဘောဇန။ ။နံနက်စောစော အာရုဏ်တက်သည်မှ စ၍ နေ့လည် မှန်းတည့်တိုင်အောင် အချိန်သည် ရဟန်းသာမဏေနှင့် ဥပုသ်သည်တို့ ဆွမ်းခဲဘွယ် သောက်ဘွယ်တို့ကို စားသောက်နိုင်ရာ အချိန်ကာလမည်၏။ မှန်းလဲသည်မှစ၍ နောက်အာရုဏ်တိုင်အောင် ကာလသည် “ဝိကာလ”မည်၏။ “စားသောက်ဘို့ရာ အချိန်လခလ မဟုတ်” ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုဝိကာလ၌ ဆွမ်းခဲဘွယ်နှင့် လက်ဘက်ရည် စသည်ကို မစားမသောက်ကောင်း၊ စားသောက်လျှင် ဤ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် ပျက်တော့၏။ နေ့လွဲအခါ၌ မှတ်သိပ် ဆာလောင်လျှင် ဘိလပ်ရည် ထန်းလျက်ရည်နှင့် ဖျော်ရည်ကို သောက်ကောင်း၏။ ကြွင်းသော မှတ်တမ်းကို ဆေးပစ္စည်းခဏ်း၌ ပြခဲ့ပြီ။

ပါဠိတော်။ ။ယာမကာလိကံ၊ (မှန်းတည့် သည်မှစ၍ နောက်ဆုံး ညဉ့်ယာမကာလ တိုင်အောင် သောက်ထိုက်သော) ဖျော်ရည်စသည်ကို၎င်း။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ (၇-ရက် ပတ်လုံး စားသုံးထိုက်သော) စတုမဓူစသည်ကို၎င်း။ ယာဝဇီဝိကံ၊ (အသက်ထက်ဆုံး စားသုံးထိုက်သော) ဆေးကို၎င်း။ အာဟာရတ္ထာယ၊ အာဟာရ အကျိုးငှါ။